

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 2. septembra 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Predchádzanie využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu – Smernica (EÚ) 2015/849 – Smernica 2005/60/ES – Trestný čin prania špinavých peňazí – Pranie špinavých peňazí spáchané páchatelom základného trestného činu („samopranie“)

Vo veci C-790/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Curtea de Apel Braşov (Odvolací súd Braşov, Rumunsko) zo 14. októbra 2019 a doručený Súdnemu dvoru 24. októbra 2019, ktorý súvisí s konaním:

Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov

proti

LG,

MH,

za účasti:

Agentia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory A. Arabadžiev, sudcovia A. Kumin, T. von Danwitz, P. G. Xuereb a I. Ziemele (spravodajkyňa),

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: rumunčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov, v zastúpení: C. Constantin Sandu, splnomocnený zástupca,
- rumunská vláda, v zastúpení: E. Gane a L. Liţu, splnomocnené zástupkyne,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a L. Dvořáková, splnomocnení zástupcovia,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: pôvodne T. Scharf, M. Wasmeier, R. Troosters a L. Nicolae, neskôr T. Scharf, M. Wasmeier a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. januára 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 3 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 73).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania začatého proti LG a MH stíhaným za spáchanie a účasť na trestnom čine prania špinavých peňazí.

Právny rámec

Právo Rady Európy

Protokol č. 7 k EDLP

- 3 Článok 4 Protokolu č. 7 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísanému v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“), nazvaný „Právo nebyť opakovane súdený alebo trestaný“, stanovuje:

„1. Nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený právoplatným rozsudkom v súlade so zákonom a trestným poriadkom tohto štátu.

...“

Štrasburský dohovor

- 4 Článok 1 písm. a) Dohovoru Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávani, zhabani a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti podpísaného v Štrasburgu 8. novembra 1990 (*Zbierka európskych zmlúv* č. 141) (ďalej len „Štrasburský dohovor“) stanovuje:

„Na účely tohto dohovoru:

- a) ‚zisk‘ znamená akýkoľvek ekonomický prospech pochádzajúci alebo získaný priamo alebo nepriamo z trestnej činnosti. Môže ho tvoriť akýkoľvek majetok uvedený v písmene b) tohto článku.“

- 5 Článok 6 ods. 1 a 2 tohto dohovoru stanovuje:

„1. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na zavedenie týchto činov ako trestných podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak boli tieto činy spáchané úmyselne:

- a) prechod alebo prevod vlastníctva s vedomím, že toto vlastníctvo je ziskom [z trestných činov], na účel ukrytia alebo zatajenia nezákonného pôvodu tohto vlastníctva alebo na účel pomoci akejkoľvek osobe, ktorá sa podieľala na primárnom [základnom – *neoficiálny preklad*] trestnom čine, aby sa vyhla právnym následkom svojho konania,

...

2. Na účely uplatnenia alebo použitia odseku 1 tohto článku:

...

- b) môže byť stanovené, že trestné činy uvedené v tomto odseku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali primárny [základný – *neoficiálny preklad*] trestný čin,

...“

Varšavský dohovor

- 6 Dohovor Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávani, zaistení a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti a o financovaní terorizmu, podpísaný vo Varšave 16. mája 2005 (*Séria Zmlúv Rady Európy* č. 198, ďalej len „Varšavský dohovor“), ktorý nadobudol účinnosť 1. mája 2008, obsahuje v článku 1 písm. a) tú istú definíciu výrazu „zisk“ ako Štrasburský dohovor.

- 7 Článok 9 ods. 1 a 2 tohto dohovoru znie:

„1. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na zavedenie týchto činov ako trestných podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak boli tieto činy spáchané úmyselne:

- a) prevod alebo premena majetku s vedomím, že tento majetok je ziskom [z trestných činov], na účel zakrytia alebo zatajenia nezákonného pôvodu majetku alebo pomoci každej osobe, ktorá sa podieľala na predikatívnom [základnom – *neoficiálny preklad*] trestnom čine, aby sa vyhla právnym následkom svojho konania,

...

2. Na účely vykonania alebo uplatnenia odseku 1 tohto článku:

...

b) môže byť ustanovené, že trestné činy ustanovené v tomto odseku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali predikatívny [základný – *neoficiálny preklad*] trestný čin,

...“

Dôvodové správy k Štrasburskému a Varšavskému dohovoru

- 8 Dôvodová správa k Štrasburskému a Varšavskému dohovoru uvádza, že článok 6 ods. 2 písm. b) Štrasburského dohovoru a článok 9 ods. 2 písm. b) Varšavského dohovoru zohľadňujú skutočnosť, že v niektorých štátoch sa na základe uplatnenia základných zásad ich trestného práva osoba, ktorá sa dopustila základného trestného činu, nedopúšťala ďalšieho trestného činu legalizáciou zisku z tohto základného trestného činu, zatiaľ čo iné štáty už prijali právne predpisy v tomto zmysle.

Právo Únie

Rámcové rozhodnutie 2001/500/SVV

- 9 Rámcové rozhodnutie Rady 2001/500/SVV z 26. júna 2001 o praní špinavých peňazí, identifikácii, vyhľadávaní, zmrazení, zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti (Ú. v. ES L 182, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 158) v článku 1 stanovuje:

„Členské štáty prijímú, s cieľom zintenzívniť boj proti organizovanému zločinu, potrebné kroky na to, aby neuplatňovali alebo nepodporovali výhrady vo vzťahu k týmto článkom [Štrasburského dohovoru]:

...

b) k článku 6, pokiaľ ide o závažné trestné činy. K takýmto trestným činom majú v každom prípade patriť trestné činy, ktoré sa trestajú odňatím slobody alebo príkazom na vzatie do väzby s hornou hranicou viac ako jeden rok, alebo v prípade štátov, ktoré majú vo svojich právnych systémoch dolnú hranicu pre trestné činy, trestné činy, ktoré sa trestajú odňatím slobody alebo príkazom na vzatie do väzby s dolnou hranicou viac ako šesť mesiacov.“

- 10 V článku 2 tohto rámcového rozhodnutia sa stanovuje:

„Každý členský štát podnikne v súlade so svojím systémom trestov potrebné kroky na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy uvedené v článku 6 ods. 1 písm. a) a b) [Štrasburského] dohovoru, ako vyplývajú z článku 1 ods. b) tohto rámcového rozhodnutia, trestali odňatím slobody s hornou hranicou najmenej 4 roky.“

Smernica 2005/60/ES

- 11 Odôvodnenia 1, 5 a 48 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, 2005, s. 15) znejú:

„(1) Veľké toky špinavých peňazí môžu poškodiť stabilitu a povesť finančného sektora a ohroziť spoločný trh a terorizmus narušuje základy našej spoločnosti. Okrem trestnoprávneho prístupu môže priniesť výsledky aj snaha o prevenciu prostredníctvom finančného systému.

...

(5) Pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu sa často uskutočňuje v medzinárodnom kontexte Opatrenia prijaté výhradne na vnútroštátnej úrovni alebo dokonca na úrovni [Európskej únie] bez toho, aby sa vzala do úvahy medzinárodná koordinácia a spolupráca, by mali veľmi obmedzené účinky. Opatrenia prijaté [úniou] v tejto oblasti by preto mali byť v súlade s ostatnými činnosťami realizovanými na iných medzinárodných fórach. Činnosť [Únie] by mala i naďalej zohľadňovať hlavne odporúčania Finančnej akčnej skupiny (Financial Action Task Force, ďalej len ‚FATF‘), ktorá predstavuje najvyšší medzinárodný orgán činný v boji proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Keďže odporúčania FATF boli v roku 2003 výrazne revidované a rozšírené, táto smernica by mala byť v súlade s touto novou medzinárodnou normou.

...

(48) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie. Žiadne ustanovenie v tejto smernici by sa nemalo vykladať alebo vykonávať spôsobom, ktorý nie je v súlade s [EDLS].“

- 12 Článok 1 ods. 1 a 2 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu boli zakázané.

2. Na účely tejto smernice sa za pranie špinavých peňazí považuje takéto konanie, ak je spáchané úmyselne:

- a) konverzia alebo prevod majetku, s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti, s cieľom utajenia alebo zakrytia nezákonného pôvodu majetku, alebo napomáhania akejkoľvek osobe, ktorá je zapojená do spáchania takejto činnosti, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania;
- b) utajenie alebo zakrytie pravej povahy, zdroja, miesta, rozmiestnenia, pohybu, práva na majetok alebo na jeho vlastníctvo, s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti;
- c) nadobudnutie, vlastníctvo alebo používanie majetku, s vedomím, že v čase nadobudnutia tento majetok pochádzal z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti;

- d) účast na akomkoľvek z konaní uvedených v predchádzajúcich bodoch, spojenie s nimi, pokus o ne a napomáhanie ich vykonávaniu, navádzanie na ne, ich zľahčovanie a poradenstvo s nimi súvisiace.“
- 13 Článok 5 smernice 2005/60 stanovuje, že „členské štáty môžu prijať alebo ponechať v účinnosti prísnejšie ustanovenia v oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica, aby sa predišlo praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu“.

Smernica 2015/849

- 14 Článok 1 smernice 2015/849 stanovuje:
- „1. Táto smernica má za cieľ zabrániť používaniu finančného systému Únie na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.
2. Členské štáty zabezpečia, aby pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu boli zakázané.
3. Na účely tejto smernice sa za pranie špinavých peňazí považuje takéto konanie, ak je spáchané úmyselne:
- a) zmena povahy alebo prevod majetku s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti, s cieľom utajiť alebo zakryť nezákonný pôvod majetku, alebo pomôcť akejkoľvek osobe, ktorá je zapojená do páchania takejto činnosti, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania;
- b) utajenie alebo zakrytie pravej povahy, zdroja, miesta, rozmiestnenia, pohybu, práv na majetok alebo vlastníctva majetku, s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti;
- c) nadobudnutie, držba alebo používanie majetku s vedomím, že v čase nadobudnutia tento majetok pochádzal z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti;
- d) účast na akomkoľvek z konaní uvedených v písmenách a), b) a c), v spojitosti s nimi, pokus o ne a napomáhanie ich vykonávania, navádzanie na ne, ich uľahčovanie a s nimi súvisiace poradenstvo

...“

Smernica (EÚ) 2018/1673

15 Odôvodnenia 1 a 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673 z 23. októbra 2018 o boji proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 284, 2018, s. 22) stanovujú:

„(1) Pranie špinavých peňazí a súvisiace financovanie terorizmu a organizovanej trestnej činnosti sú na úrovni Únie naďalej závažnými problémami, ktoré narúšajú integritu, stabilitu a povesť finančného sektora a ohrozujú vnútorný trh a vnútornú bezpečnosť Únie. V snahe riešiť uvedené problémy a doplniť a posilniť uplatňovanie smernice [2015/849] je cieľom tejto smernice bojovať proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva a umožniť efektívnejšiu a rýchlejšiu cezhraničnú spoluprácu príslušných orgánov.

...

(11) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby určité typy prania špinavých peňazí boli trestné aj vtedy, keď sa ich dopúšťa páchateľ trestnej činnosti, z ktorej daný majetok pochádza („samopranie“). V takýchto prípadoch, keď činnosť prania špinavých peňazí nespočíva len v držbe alebo používaní majetku, ale zahŕňa aj prevod, zmenu povahy, zatajenie alebo zakrytie majetku a v jej dôsledku dôjde k ďalšej škode okrem tej, ktorá už bola spôsobená trestnou činnosťou, napríklad tak, že sa majetok pochádzajúci z trestnej činnosti uvedie do obehu, a tým sa zatají jeho nezákonný pôvod, toto pranie špinavých peňazí by malo byť trestné.“

16 Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Trestné činy prania špinavých peňazí“, stanovuje:

„1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce konanie, ak je spáchané úmyselne, bolo postihnutelné ako trestný čin:

- a) zmena povahy alebo prevod majetku s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti, s cieľom zatajiť alebo zakryť nezákonný pôvod majetku alebo pomôcť akejkoľvek osobe, ktorá je zapojená do páchania takejto činnosti, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania;
- b) zatajenie alebo zakrytie pravej povahy, zdroja, miesta, rozmiestnenia, pohybu majetku, práv na majetok alebo vlastníctva majetku s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti;
- c) nadobudnutie, držba alebo používanie majetku s vedomím, že v čase nadobudnutia tento majetok pochádzal z trestnej činnosti.

2. Členské štáty môžu prijať potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v odseku 1 bolo trestané ako trestný čin, keď osoba, ktorá ho spáchala, tušila alebo mala vedieť, že daný majetok pochádza z trestnej činnosti.

...

5. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v odseku 1 písm. a) a b) bolo postihnutelné ako trestný čin, ak ho spáchali osoby, ktoré spáchali trestnú činnosť, z ktorej majetok pochádza, alebo sa na nej zúčastnili.“

- 17 V súlade s článkom 13 ods. 1 uvedenej smernice členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 3. decembra 2020.

Rumunské právo

- 18 Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului (zákon č. 656/2002 o opatreniach na prevenciu a boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu) zo 7. decembra 2002 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 904 z 12. decembra 2002) v znení účinnom ku dňu skutkových okolností vo veci samej (ďalej len „zákon č. 656/2002“), prebral do rumunského právneho poriadku najmä smernicu 2005/60.
- 19 Článok 29 ods. 1 zákona č. 656/2002 stanovuje:

„1. Trestnými činmi prania špinavých peňazí sú a trestom odňatia slobody na 3 až 12 rokov sa trestajú:

- a) zmena povahy alebo prevod majetku s vedomím, že takýto majetok pochádza zo spáchania trestnej činnosti, s cieľom utajiť alebo zakryť nezákonný pôvod tohto majetku, alebo pomôcť páchatelovi trestného činu, z ktorého pochádza majetok, aby sa vyhol trestnému stíhaniu, súdu alebo výkonu trestu;
- b) utajenie alebo zakrytie pravej povahy, zdroja, miesta, rozmiestnenia, pohybu, práv na majetok alebo vlastníctva majetku, s vedomím, že takýto majetok pochádza zo spáchania trestného činu;
- c) nadobudnutie, držba alebo používanie majetku s vedomím, že pochádza zo spáchania trestného činu.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 20 Dňa 15. novembra 2018 Tribunalul Brașov (Prvostupňový súd Brașov, Rumunsko) odsúdil LG na trest odňatia slobody na jeden rok a deväť mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu za trestný čin prania špinavých peňazí stanovený v článku 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2002 spáchaný prostredníctvom 80 skutkov v rokoch 2009 až 2013. Dotknuté finančné prostriedky pochádzali z daňového úniku spáchaného LG. Trestné stíhanie týkajúce sa uvedeného daňového úniku bolo zastavené, pretože dotknutá osoba nahradila škodu.
- 21 Tento súd konštatoval, že v období rokov 2009 až 2013 LG nezaznamenal do účtovníctva spoločnosti, ktorej bol konateľom, daňové doklady preukazujúce dosiahnutie príjmov, čo podľa rumunského práva predstavuje „daňový únik“. Sumy peňazí vyplývajúce z daňových únikov boli následne prevedené na účet inej spoločnosti, ktorej konateľkou bola MH, a potom ich LG a MH vybrali. Tento prevod sa uskutočňoval na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi LG, spoločnosťou, ktorej bol konateľom, a spoločnosťou, ktorej konateľkou bola MH. Podľa tejto zmluvy o postúpení pohľadávky sumy, ktoré spoločnosť, ktorej konateľom bol LG, dlhovala LG, uhrádzali zákazníci uvedenej spoločnosti na účet spoločnosti, ktorej konateľkou bola MH.

- 22 Tribunalul Braşov (Prvostupňový súd Braşov) tiež konštatoval, že MH pomohla LG spáchať trestný čin prania špinavých peňazí, ale oslobodil ju spod obžaloby z dôvodu, že nebola splnená podmienka pripísateľnosti trestného činu, pretože nebolo preukázané, že dotknutá osoba vedela, že LG pral špinavé peniaze pochádzajúce z daňového úniku.
- 23 Dňa 13. decembra 2018 Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov (Prokurátor pri Prvostupňovom súde Braşov, Rumunsko) (ďalej len „prokurátor“), LG a Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (Národná agentúra pre daňovú správu, regionálne riaditeľstvo verejných financií Braşov, Rumunsko) podali proti rozsudku Tribunalul Braşov (Prvostupňový súd Braşov) odvolanie na Curtea de Apel Braşov (Odvolací súd Braşov, Rumunsko).
- 24 LG neskôr svoje odvolanie vzal späť. Odvolanie prokurátora sa týka najmä dôvodnosti oslobodenia MH spod obžaloby za účasť na trestnom čine prania špinavých peňazí. Poškodená namieta posúdenie občianskoprávnej žaloby v nadväznosti na trestné konanie, pokiaľ ide o výšku náhrady škody, ktorú bol obvinený povinný zaplatiť.
- 25 Vnútroštátny súd vysvetľuje, že žiada o výklad smernice 2015/849 – napriek tomu, že v stanovenej lehote nebola prebratá do rumunského práva –, lebo v tejto smernici je trestný čin prania špinavých peňazí vymedzený rovnako ako v smernici 2005/60, ktorá bola účinná v čase skutkových okolností vo veci samej a bola prebratá do rumunského práva zákonom č. 656/2002.
- 26 Vnútroštátny súd sa domnieva, že článok 1 ods. 3 písm. a) smernice 2015/849 sa má vykladať v tom zmysle, že páchatelom trestného činu prania špinavých peňazí, ktorý je svojou povahou dôsledkom základného trestného činu, nemôže byť osoba, ktorá sa dopustila tohto základného trestného činu.
- 27 Takýto výklad vyplýva z preambuly a z článku 1 ods. 3 smernice 2015/849, ako aj z gramatickej, sémantickej a teleologickej analýzy výrazu „s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti“, ktorý má zmysel len vtedy, ak je páchatel základného trestného činu odlišný od páchatela trestného činu prania špinavých peňazí. Okrem toho posledná časť vety nachádzajúcej sa v článku 1 ods. 3 písm. a) smernice 2015/849 („alebo pomôcť akejkoľvek osobe, ktorá je zapojená do páchania takejto činnosti, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania“) nesúvisí s páchatelom prania špinavých peňazí, ale s páchatelom základného trestného činu.
- 28 Okrem toho sa vnútroštátny súd domnieva, že keby sa páchatel základného trestného činu považoval zároveň za páchatela trestného činu prania špinavých peňazí, bolo by to v rozpore so zásadou *ne bis in idem*.
- 29 Z týchto dôvodov Curtea de Apel Braşov (Odvolací súd Braşov) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„Má sa článok 1 ods. 3 písm. a) smernice 2015/849 vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá spácha skutok predstavujúci trestný čin prania špinavých peňazí, je vždy osobou odlišnou od tej, ktorá spáchala základný trestný čin (primárny trestný čin, z ktorého pochádzajú prané špinavé peniaze)?“

Konanie na Súdnom dvore

- 30 Listom zo 6. januára 2020 Súdny dvor vyzval vnútroštátny súd, aby mu potvrdil, že LG vzal späť odvolanie, ktoré podal proti rozsudku Tribunalul Brasov (Prvostupňový súd Brašov) z 15. novembra 2018, a ak áno, v akom rozsahu je odpoveď na položenú otázku ešte potrebná na vyriešenie sporu vo veci samej.
- 31 V odpovedi na tento list, ktorá bola doručená Súdneho dvoru 16. januára 2020, vnútroštátny súd potvrdil, že LG vzal odvolanie späť, avšak toto späťvzatie nemá vplyv na relevantnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania z dôvodu odvolaní, ktoré podali prokurátor a poškodená. Na preskúmanie týchto odvolaní je potrebné, aby vnútroštátny súd rozhodol o existencii prvkov týkajúcich sa primeranosti inkriminovaných skutkov a skutkov, z ktorých sú LG a MH obvinení, ako aj k protiprávnosti a pripísateľnosti týchto skutkov, pokiaľ ide o trestný čin prania špinavých peňazí, takže samotné rozhodnutie vo veci samej závisí od odpovede Súdneho dvora na položenú otázku.
- 32 Okrem toho vnútroštátny súd spresnil, že vo veci samej rozhoduje v poslednom stupni.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

O prípustnosti

- 33 Rumunská vláda spochybňuje prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Táto vláda v prvom rade tvrdí, že po späťvzatí odvolania podaného LG sa vnútroštátny súd už nemusí vyjadriť k jeho odsúdeniu za trestný čin prania špinavých peňazí. Preto nie je preukázaná užitočnosť odpovede na položenú otázku pre vyriešenie sporu vo veci samej.
- 34 Ďalej opis skutkového stavu, ktorý je základom sporu vo veci samej, sa zdá byť málo jasný, čo môže vyvolať pochybnosti o tom, či má Súdny dvor k dispozícii všetky informácie potrebné na to, aby mohol rozhodnúť.
- 35 Napokon na rozdiel od toho, čo tvrdí vnútroštátny súd, v rumunskej judikatúre neexistuje žiadny rozpor vo výklade článku 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2002, ktorý preberá znenie článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60.
- 36 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora v rámci spolupráce medzi týmto súdom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor vo veci samej a ktorý musí niesť zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto v prípade, že sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť [rozsudok z 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 25 a citovaná judikatúra].
- 37 Z toho vyplýva, že k otázkam týkajúcim sa práva Únie sa viaže prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor

nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené [rozsudok z 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 26 a citovaná judikatúra].

- 38 Konkrétne, ako vyplýva zo samotného znenia článku 267 ZFEÚ, požadované rozhodnutie o prejudiciálnej otázke musí byť „nevyhnutné“ na to, aby umožnilo vnútroštátnemu súdu „vydať rozsudok“ vo veci, ktorá mu bola predložená. Prejudiciálne konanie tak najmä predpokladá, že pred vnútroštátnymi súdmi skutočne prebieha konanie, v rámci ktorého majú vydať rozhodnutie, pri ktorom budú môcť zohľadniť rozsudok vydaný v prejudiciálnom konaní [rozsudok z 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 27 a citovaná judikatúra].
- 39 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ako aj z odpovede vnútroštátneho súdu na otázku položenú Súdny dvorom v liste zo 6. januára 2020 vyplýva, že vnútroštátny súd prejednáva spor a že tento súd sa domnieva, že na vyriešenie tohto sporu sa má v podstate vyjadriť k otázke, či páchatelom trestného činu prania špinavých peňazí môže byť páchatel, ktorý sa dopustil základného trestného činu. Uvedený súd preto môže zohľadniť odpoveď na položenú otázku.
- 40 Za týchto podmienok nie je zjavné, že by požadovaný výklad práva Únie nemal súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, alebo že by išlo o hypotetický problém.
- 41 Okrem toho, hoci opis skutkových okolností sporu vo veci samej je veľmi stručný a nie je úplne jednoznačný, umožňuje pochopiť význam sporu vo veci samej. Napokon umožnil rumunskej, českej a poľskej vláde, ako aj Európskej komisii predložiť pripomienky v súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.
- 42 Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O veci samej

- 43 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry s cieľom poskytnúť súdu, ktorý položil prejudiciálnu otázku, užitočnú odpoveď, môže Súdny dvor vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, o ktoré sa vnútroštátny súd vo svojej otázke neopiera (rozsudok z 25. apríla 2013, Jyske Bank Gibraltar, C-212/11, EU:C:2013:270, bod 38 a citovaná judikatúra).
- 44 V prejednávanej veci hoci sa otázka vnútroštátneho súdu týka článku 1 ods. 3 smernice 2015/849, treba uviesť, že ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, LG bol odsúdený za spáchanie trestného činu prania špinavých peňazí uvedeného v článku 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2002, ktorým sa do rumunského práva preberá článok 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60, ktorá bola účinná počas obdobia, ktorého sa týka spor vo veci samej.
- 45 Okrem toho treba konštatovať, že ustanovenia článku 1 ods. 2 smernice 2005/60 a ustanovenia článku 1 ods. 3 smernice 2015/849 majú v podstate analogické znenie.
- 46 Za týchto podmienok na účely poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu treba položenú otázku chápať tak, že jej cieľom je v podstate zistiť, či sa má článok 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že trestného činu prania špinavých peňazí v zmysle tohto ustanovenia sa môže dopustiť páchatel trestnej činnosti, z ktorej pochádzali dotknuté finančné prostriedky.

- 47 V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora na výklad ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 26. septembra 2018, Baumgartner, C-513/17, EU:C:2018:772, bod 23 a citovaná judikatúra).
- 48 Článok 1 ods. 1 smernice 2005/60 stanovuje, že členské štáty zabezpečia, aby pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu boli zakázané. Článok 1 ods. 2 tejto smernice vymenováva konania, ktoré sa na účely smernice 2005/60 považujú za konania predstavujúce trestný čin prania špinavých peňazí, ak sú spáchané úmyselne.
- 49 Článok 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60 sa týka konverzie alebo prevodu majetku s vedomím, že takýto majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti s cieľom utajiť alebo zakryť nezákonný pôvod majetku, alebo napomáhať akejkoľvek osobe, ktorá je zapojená do spáchania takejto činnosti, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania.
- 50 Zo znenia článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60 vyplýva, že na to, aby sa určitá osoba mohla považovať za páchatela prania špinavých peňazí v zmysle tohto ustanovenia, musí vedieť, že uvedený majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na takejto činnosti.
- 51 Takáto podmienka však len vyžaduje, že páchatel prania špinavých peňazí musí vedieť o trestnom pôvode dotknutých finančných prostriedkov. Vzhľadom na to, že táto podmienka je nevyhnutne splnená, pokiaľ ide o páchatela trestnej činnosti, z ktorej tieto finančné prostriedky pochádzajú, nevylučuje, že tento páchatel môže byť páchatelom trestného činu prania špinavých peňazí uvedeného v článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60.
- 52 Okrem toho zo znenia článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60 vyplýva, že skutok uvedený v tomto ustanovení spočíva najmä v konverzii alebo prevode majetku s cieľom utajiť alebo zakryť nezákonný pôvod tohto majetku.
- 53 Keďže takéto správanie predstavuje prípadný skutok, ktorý na rozdiel od jednoduchej držby alebo používania tohto majetku automaticky nevyplýva z trestnej činnosti, z ktorej uvedený majetok pochádza, môže sa ho dopustiť tak páchatel trestnej činnosti, z ktorej pochádzajú dotknuté finančné prostriedky, ako aj tretia osoba.
- 54 Z vyššie uvedeného vyplýva, že znenie článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60 nevylučuje, že páchatelom základného trestného činu, z ktorého pochádza praný špinavý kapitál, môže byť aj páchatelom trestného činu týkajúceho sa prania špinavých peňazí uvedeného v tomto ustanovení.
- 55 Pokiaľ ide o normatívny kontext, do ktorého patrí smernica 2005/60, treba pripomenúť, že ku dňu jej prijatia bolo rámcové rozhodnutie 2001/500 účinné. V súlade s článkom 1 písm. b) tohto rámcového rozhodnutia s cieľom zintenzívniť boj proti organizovanému zločinu členské štáty prijímú opatrenia potrebné na to, aby neuplatňovali alebo nepodporovali výhrady vo vzťahu najmä v súvislosti k článku 6 ods. 1 písm. a) Štrasburského dohovoru, pokiaľ ide o závažné trestné činy a v každom prípade pokiaľ ide o trestné činy, ktoré sa trestajú odňatím slobody alebo príkazom na vzatie do väzby s hornou hranicou viac ako jeden rok, alebo v prípade štátov, ktoré majú vo svojich právnych systémoch dolnú hranicu pre trestné činy, trestné činy, ktoré sa trestajú odňatím slobody alebo príkazom na vzatie do väzby s dolnou hranicou viac ako šesť mesiacov.

- 56 V článku 6 ods. 1 Štrasburského dohovoru stanovuje, že každá zmluvná strana prijme také „legislatívne a iné opatrenia“, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa konanie uvedené v tomto ustanovení považovalo za trestný čin podľa jej vnútroštátneho práva, ak bolo spáchané úmyselne. Skutok spočívajúci v praní špinavých peňazí uvedený v článku 6 ods. 1 písm. a) Štrasburského dohovoru je v podstate rovnaký ako skutok uvedený v článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60.
- 57 Článok 6 ods. 2 písm. b) Štrasburského dohovoru priznáva zmluvným stranám možnosť stanoviť, že trestné činy uvedené v odseku 1 tohto článku 6 sa neuplatňujú na páchatelov základného trestného činu. Ako vyplýva z dôvodovej správy k tomuto dohovoru, toto ustanovenie zohľadňuje skutočnosť, že v niektorých štátoch sa na základe základných zásad ich vnútroštátneho trestného práva osoba, ktorá sa dopustila základného trestného činu, nedopúšťa ďalšieho trestného činu legalizáciou zisku z tohto základného trestného činu.
- 58 Z toho vyplýva, že v čase prijatia smernice 2005/60 bola trestnosť činov uvedených v článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60, pokiaľ ide o páchatela základného trestného činu, prípustná z hľadiska Štrasburského dohovoru, ale členské štáty mohli takúto trestnú činnosť vylúčiť vo svojom trestnom práve. Okrem toho rovnaký záver platí aj pre Varšavský dohovor, ktorého článok 9 ods. 2 písm. b) upravuje, že možno stanoviť, že trestné činy uvedené v odseku 1 tohto článku 9 sa neuplatňujú na páchatelov, ktorí sa dopustili základného trestného činu.
- 59 Smernica 2005/60, ktorá v článku 1 ods. 1 stanovuje členským štátom povinnosť zakázať určité konania predstavujúce pranie špinavých peňazí bez toho, aby stanovila prostriedky na vykonanie takéhoto zákazu, a ktorá vo svojom článku 1 ods. 2 písm. a) definuje pranie špinavých peňazí tak, že umožňuje, ale nevyžaduje, trestnosť konania uvedeného v tomto ustanovení, pokiaľ ide o páchatela základného trestného činu, a ponecháva teda na členských štátoch, aby rozhodli, či pristúpia k takejto trestnosti v rámci prebratia tohto ustanovenia do svojho vnútroštátneho práva.
- 60 Toto konštatovanie je potvrdené na jednej strane v odôvodnení 5 smernice 2005/60, podľa ktorého mala byť táto smernica „v súlade“ s odporúčaniami GATF, tak ako boli revidované a rozšírené v roku 2003. Ako však uviedol generálny advokát v bode 45 svojich návrhov, podľa prvého z týchto odporúčaní štáty môžu stanoviť, že trestný čin prania špinavých peňazí sa nevzťahuje na osoby, ktoré spáchali základný trestný čin, ak si to vyžadujú základné zásady ich vnútroštátneho práva.
- 61 Okrem toho, ako generálny advokát uviedol v bode 41 svojich návrhov, článok 5 smernice 2005/60 výslovne pripúšťa, že členské štáty môžu prijať alebo ponechať v platnosti prísnejšie ustanovenia v oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica, s cieľom predchádzať praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Tento článok, ktorý sa nachádza v jej kapitole I s názvom „Predmet, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov“, sa uplatňuje na všetky ustanovenia v oblasti upravenej touto smernicou, aby sa predišlo praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2016, Safe Interenvios, C-235/14, EU:C:2016:154, bod 78).
- 62 Treba tiež uviesť, že ako vyplýva z odôvodnení 1 a 11 smernice 2018/1673, jej cieľom je boj proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva a ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby určité typy prania špinavých peňazí boli trestné aj vtedy, keď sa ich dopúšťa páchatel trestnej činnosti, z ktorej dané finančné prostriedky pochádzajú.

- 63 Článok 3 ods. 5 smernice 2018/1673 stanovuje, že členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v článku 3 ods. 1 písm. a) a b) tejto smernice bolo postihnuteľné ako trestný čin, ak ho spáchali osoby, ktoré spáchali trestnú činnosť, z ktorej majetok pochádza, alebo sa na nej zúčastnili.
- 64 Treba však poznamenať, že opis konania, ktorého sa týka článok 3 ods. 1 písm. a) smernice 2018/1673 zodpovedá opisu konania uvedeného v článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60.
- 65 Preto až smernica 2018/1673, ktorej lehota na prebratie uplynula 3. decembra 2020, zaviedla povinnosť členských štátov podľa práva Únie trestne stíhať, pokiaľ ide o páchatela základného trestného činu, konverziu alebo prevod majetku, ktorý pochádza z takejto trestnej činnosti, s cieľom utajiť alebo zakryť nezákonný pôvod tohto majetku, alebo napomáhať akejkoľvek osobe, ktorá je zapojená do spáchania takejto činnosti, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania.
- 66 V dôsledku toho z normatívneho kontextu, do ktorého patrí smernica 2005/60, vyplýva, že táto smernica nebráni tomu, aby členský štát prebral článok 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60 do svojho vnútroštátneho práva tým, že v súlade so svojimi medzinárodnými záväzkami a so základnými zásadami svojho vnútroštátneho práva stanoví trestnosť trestného činu prania špinavých peňazí, pokiaľ ide o páchatela základného trestného činu.
- 67 Takýto záver potvrdzuje cieľ sledovaný smernicou 2005/60.
- 68 Súdny dvor totiž v tejto súvislosti rozhodol, že hlavným cieľom smernice 2005/60 je predchádzať využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ako to vyplýva tak z jej názvu a odôvodnení, ako aj zo skutočnosti, že bola prijatá v medzinárodnom kontexte na účely uplatňovania a vymožitelnosti odporúčaní FATF v Únii (pozri rozsudok zo 4. mája 2017, El Dakkak a Intercontinental, C-17/16, EU:C:2017:341, bod 32 a citovanú judikatúru).
- 69 Ustanovenia smernice 2005/60 majú teda preventívnu povahu, keďže ich cieľom je stanoviť – v súlade s rizikovo orientovaným prístupom – súbor preventívnych a odstrašujúcich opatrení na účinný boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako aj na zachovanie spoľahlivosti a integrity finančného systému. Tieto opatrenia sú určené na to, aby sa takýmto činnostiam predchádzalo alebo aby sa im prinajmenšom v čo možno najvyššej miere zabránilo tým, že pre každé štádium, v ktorom sa uvedené činnosti môžu nachádzať, stanovujú na tento účel prekážky voči tým, ktorí perú špinavé peniaze alebo financujú terorizmus (rozsudok zo 17. januára 2018, Corporate Companies, C-676/16, EU:C:2018:13, bod 26).
- 70 Hoci, ako vyplýva z odôvodnenia 1 smernice 2005/60, táto smernica predstavuje „snahu o prevenciu na úrovni finančného systému“ popri trestnoprávnom prístupe, jej prebratie do vnútroštátneho práva tým, že stanovuje, že konanie predstavujúce pranie špinavých peňazí uvedené v článku 1 ods. 2 tejto smernice je trestným činom, účinne prispieva k boju proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a k zachovaniu stability a integrity finančného systému, a preto je v súlade s jej cieľmi.
- 71 Trestnosť trestného činu prania špinavých peňazí, pokiaľ ide o páchatela základného trestného činu, je tiež v súlade s cieľmi smernice 2005/60, keďže ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 43 svojich návrhov, táto skutočnosť môže sťažiť vstup finančných prostriedkov z trestnej činnosti do finančného systému, a tak prispieva k zabezpečeniu riadneho fungovania vnútorného trhu.

- 72 V dôsledku toho vzhľadom na znenie článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60, normatívny kontext, do ktorého táto smernica patrí, ako aj na cieľ sledovaný touto smernicou sa článok 1 ods. 2 písm. a) uvedenej smernice má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát prebral toto ustanovenie do svojho vnútroštátneho práva tým, že stanoví trestnosť trestného činu prania špinavých peňazí vo vzťahu k páchatelovi základného trestného činu. Rovnaký záver sa uplatní, pokiaľ ide o článok 1 ods. 3 písm. a) smernice 2015/849, keďže táto posledná uvedená smernica sa v tejto súvislosti obmedzuje na nahradenie článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60 bez toho, aby v ňom vykonala akúkoľvek podstatnú zmenu.
- 73 V rozsahu, v akom sa vnútroštátny súd v podstate pýta na riziko nezlučiteľnosti takéhoto výkladu z hľadiska zásady *ne bis in idem*, treba pripomenúť, že podľa článku 51 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) sú jej ustanovenia určené inštitúciám Únie, ako aj členským štátom, ak vykonávajú právo Únie.
- 74 Treba tiež pripomenúť, že zásada *ne bis in idem* je zakotvená v článku 4 protokolu č. 7 k EDLP a v článku 50 Charty, ktorý stanovuje, že „nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní za trestný čin, za ktorý už bol v rámci Únie oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom v súlade so zákonom“.
- 75 Hoci, ako to uvádza článok 6 ods. 3 ZEÚ, základné práva uznané v EDLP sú súčasťou práva Únie ako všeobecné zásady a hoci, ako to uvádza článok 52 ods. 3 Charty, práva uvedené v Charte, ktoré zodpovedajú právam zaručeným EDLP majú rovnaký zmysel a rozsah, ako je zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore, nič to nemení na skutočnosti, že EDLP nepredstavuje, keďže Únia k nemu nepristúpila, právny nástroj, ktorý by bol formálne začlenený do právneho poriadku Únie. Podľa vysvetliviek k článku 52 Charty cieľom odseku 3 tohto článku je zabezpečiť potrebnú súdržnosť medzi Chartou a EDLP „bez toho, aby tým bola narušená autonómia práva Únie a Súdneho dvora Európskej únie“ (rozsudok z 20. marca 2018, *Garlsson Real Estate a. i.*, C-537/16, EU:C:2018:193, body 24 a 25, ako aj citovaná judikatúra).
- 76 Preskúmanie položenej otázky sa preto musí uskutočniť výlučne vzhľadom na základné práva zaručené Chartou a najmä na jej článok 50 (rozsudok z 20. marca 2018, *Garlsson Real Estate a. i.*, C-537/16, EU:C:2018:193, bod 26, ako aj citovaná judikatúra).
- 77 Zo samotného znenia článku 50 Charty vyplýva, že zakazuje trestne stíhať alebo sankcionovať tú istú osobu viac ako jedenkrát za ten istý trestný čin (rozsudky z 5. apríla 2017, *Orsi a Baldetti*, C-217/15 a C-350/15, EU:C:2017:264, bod 18, ako aj z 20. marca 2018, *Garlsson Real Estate a. i.*, C-537/16, EU:C:2018:193, bod 36).
- 78 Pokiaľ ide osobitne o zákaz stíhania osoby za ten istý trestný čin (podmienka „idem“), podľa judikatúry Súdneho dvora kritérium relevantné na posúdenie existencie toho istého porušenia je kritérium totožnosti skutkového stavu chápané ako existencia súboru konkrétnych okolností, ktoré sú navzájom nerozlučiteľne spojené a ktoré viedli ku konečnému oslobodeniu alebo odsúdeniu dotknutej osoby. Článok 50 Charty tak zakazuje uložiť za rovnaké skutky viacero sankcií trestnej povahy na základe rôznych na ten účel vedených konaní (pozri rozsudky z 20. marca 2018, *Menci*, C-524/15, EU:C:2018:197, bod 35, a z 20. marca 2018, *Garlsson Real Estate a. i.*, C-537/16, EU:C:2018:193, bod 37, ako aj citovanú judikatúru).

- 79 Na účely posúdenia, či existuje takýto celok konkrétnych okolností, prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom určiť, či skutkové okolnosti dvoch trestných konaní predstavujú celok činov, ktoré sú nerozlučiteľne spojené v čase, v priestore, ako aj z hľadiska svojho predmetu (pozri analogicky rozsudky z 18. júla 2007, Kraaijenbrink, C-367/05, EU:C:2007:444, bod 27, a zo 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, bod 39, ako aj citovanú judikatúru).
- 80 Okrem toho právna kvalifikácia skutkového stavu a chránený právny záujem z hľadiska vnútroštátneho práva nie sú relevantné na účely konštatovania existencie toho istého trestného činu, keďže rozsah ochrany udeľovanej v článku 50 Charty sa nemôže meniť v závislosti od členského štátu (rozsudky z 20. marca 2018, Menci, C-524/15, EU:C:2018:197, bod 36, a z 20. marca 2018, Garlsson Real Estate a i., C-537/16, EU:C:2018:193, bod 38).
- 81 Treba preto konštatovať, že článok 50 Charty nebráni tomu, aby bol páchatel základného trestného činu stíhaný za trestný čin prania špinavých peňazí uvedený v článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60, ak skutkové okolnosti, ktoré viedli k stíhaniu, nie sú totožné s tými, ktoré tvoria základný trestný čin, pričom totožnosť týchto skutkových okolností sa musí posúdiť s prihliadnutím na kritérium uvedené v bodoch 78 až 80 tohto rozsudku.
- 82 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 52 a 53 svojich návrhov, pranie špinavých peňazí v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60, teda najmä konverzia alebo prevod majetku s vedomím, že pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na trestnej činnosti, na účely utajenia alebo zakrytia nezákonného pôvodu takéhoto majetku, je skutkom odlišným od skutku, ktorý predstavuje základný trestný čin, a to aj vtedy, ak takéto pranie špinavých peňazí vykonáva páchatel tohto základného trestného činu.
- 83 Napokon je dôležité pripomenúť, že v rámci uplatňovania článku 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2002 musí vnútroštátny súd zabezpečiť dodržiavanie zásady *ne bis in idem*, ako aj všetkých relevantných zásad a základných práv zaručených Chartou osobám stíhaným vo veci samej (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 8. septembra 2015, Taricco a i., C-105/14, EU:C:2015:555, bod 53, ako aj z 5. júna 2018, Kolev a i., C-612/15, EU:C:2018:392, bod 68), najmä zásadu zákonnosti trestných činov a trestov (rozsudok z 5. decembra 2017, M.A.S. a M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, bod 52) a zásadu primeranosti trestov, ktoré sú zakotvené v článku 49 Charty.
- 84 Vo veci samej prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal uplatniteľnosť článku 50 Charty, a z tohto dôvodu overil, či bol základný trestný čin predmetom konečného rozsudku, ktorým bol jeho páchatel oslobodený alebo odsúdený. V prejednávannej veci prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal, či skončenie trestného konania týkajúceho sa základného trestného činu skutočne predstavuje konečný rozsudok.
- 85 Na účely zabezpečenia dodržiavania článku 50 Charty mu prináleží overiť, či skutkové okolnosti zakladajúce základný trestný čin, konkrétne daňový únik, nie sú totožné so skutkovými okolnosťami, pre ktoré je LG stíhaný na základe článku 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2002, s prihliadnutím na spresnenia uvedené v bodoch 78 až 80 tohto rozsudku. Porušenie zásady *ne bis in idem* by bolo vylúčené v prípade, ak by sa konštatovalo, že skutkové okolnosti, ktoré viedli k stíhaniu LG z dôvodu prania špinavých peňazí začatého na základe článku 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2002, nie sú totožné s tými, ktoré predstavujú základný trestný čin daňového úniku, čo podľa všetkého vyplýva zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii.

- 86 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 písm. a) smernice 2005/60 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že trestného činu prania špinavých peňazí v zmysle tohto ustanovenia sa môže dopustiť páchatel' trestnej činnosti, z ktorej pochádzali dotknuté finančné prostriedky.

O trovách

- 87 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnyim dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že trestného činu prania špinavých peňazí v zmysle tohto ustanovenia sa môže dopustiť páchatel' trestnej činnosti, z ktorej pochádzali dotknuté finančné prostriedky.

Podpisy